

Hirdetések

- 1. Jövő hét kedden, november elsején Mindenszentek parancsolt ünnepe!** Ezen a napon a szentmisék fél10-kor és 18 órakor lesznek.
- Kérjük azokat, akik **új síremlékük megáldását kérik**, jelentkezzenek még ma a sekrestyében (név, pontos sírhely, telefonszám megadásával). November elsején, 14 órától fogjuk ezeket megáldani. A Csengettyús temetőben az új harang megáldásával kezdődik majd a szertartás.
- 3. November 2-án, szerda pedig halottak napja lesz.** Ezen a napon **reggel 7 és este 6** órakor is lesz **szentmise** templomunkban.
- Kérjük, hogy akik még nem fizették be az **egyházi hozzájárulásukat** az idei évre, azok tegyék meg a hátralévő két hónapban a plébánia irodájában.
- Azon szülők számára, akiknek a gyermeke a második évet kezdi az elsősévesre való felkészülésben, **november 11-én, pénteken 17 órától** lesz szülői megbeszélés a templomban.

Jézus hogyan bánt a nehéz emberekkel? 3. rész/6

3. Jézus tudta, mit kell figyelmen kívül hagyni.

Emlékeztek arra, mikor Jézus rendre utasítja szülővárosának, Názáretnek a lakóit? Annyira felhergelik magukat rajta, hogy le akarják dobni egy szikláról. Mikor Jézus látta, hogy nem lehet szót érteni velük, nem törődött a dühükkel, „áthaladt köztük, és eltávozott” (Lk 4,30).

A nehéz emberek időnként jeleneteket rendeznek, toporzékolnak, durván beszélnek velünk vagy gyalázkodnak (ez különösen gyakran fordul elő az interneten). Ez a jel, a végszó arra, hogy kilépjünk a helyzetből, és elsétáljunk. Jézus tudta, hogyan kell megakadályozni, hogy felmenjen a vérnyomása, és hogyan kell tekintetét a célra szegezni. Természetesen ha szükséges, hogy asszertívan (önérvényesítő módon) lépjünk fel, később szóba jöhet egy személyes beszélgetés.

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI KATOLIKUSOK HETI ÉRTESÍTŐJE

2016. október 30. IX. évf. 33. szám

CEGLÉDI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. +36-53-311-140

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

Évközi 31. vasárnap

Abban az időben Jézus Jerikó városán haladt át. Élt ott egy Zakeus nevű gazdag ember, aki a vámosok feje volt. Szerette volna látni és megismerni Jézust, de a tömeg miatt nem láthatta, mert alacsony termetű volt. Így hát előrefutott, felmászott egy vad fügefára, hogy láthassa, mert arra kellett elhaladnia. Amikor Jézus odaért, felnézett és megszólította: „Zakeus, gyere le gyorsan, mert ma a te házában kell megszállnom.” Erre ő sietve lejött, és örömmel fogadta Jézust. Akik ezt látták, méltatlankodva megjegyezték: Bűnös embernél száll meg. Zakeus azonban odaállt az Úr elé, és így szólt: „Nézd, Uram, vagyonom felét a szegényeknek adom, és ha valakit valamiben megkárosítottam, négyannyit adok helyette.” Jézus ezt felelte neki: „Ma üdvösség köszöntött erre a házra, hiszen ő is Ábrahám fia. Az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és üdvözítse, ami elveszett.”

Útravaló

Jézus nagyon közel van már Jeruzsálemhez, ahol megváltó művének beteljesedését viszi végbe (a keresztig hűséges szeretetet). Utolsó állomásként megáll még Jerikóban, ami közel 1000 méteres szintkülönbség

Jeruzsálemhez képest, tehát egy sötét városról van szó (fizikailag, de lelkiileg egyaránt, hiszen rengeteg bűnöző élt errefelé). Egy felszabadító találkozásról olvashatunk – Jézus nem szembesíti Zakeust életével (ahogy várnánk), nem tükröt tart fel neki, hanem vendégségbe szeretne menni hozzá... Ezért jött el a világba, hogy megmentse azokat, akik engedik magukat! Minden emberben ott él Jézus, s nekem meg kell látnom Őt bennük! Sikerül így odalépni a másikhoz? Vagy csak a saját igazam, igazságom szerint élem az életemet, kapcsolataimat?

November 1. Mindenszentek parancsolt ünnepe

Keleten már 380-ban ünnepelték az összes vértanú napját, míg Nyugaton IV. Bonifác pápa 609-ben megkapta az összes pogány isten tiszteletére épült római Pantheont, s felszentelte Mária és az összes vértanú tiszteletére. III. Gergely pápa ezt a napot kibővítette a földkerekségen elhunyt összes igaz embernek emléknapjára. Így tehát ez a nap a megdicsőült Egyház ünnepe. Célja, hogy az összes szentet – nemcsak azokat, akiket az Egyház hivatalosan szentnek nyilvánított – közös napon ünnepeljünk. Az ünnepi mise könyörgése ki is nyilvánítja: „Mindenható örök Isten, ki megadtad nekünk, hogy egy napon ünnepelhessük minden szent dicsőségét, arra kérünk, hogy sokszoros közbenjárásukra bőven áraszod reánk irgalmasságodat”.

November 2. Halottak napja emléknap

A katolikus egyházban a *Mindenszentek* utáni nap (nov. 2., ha az vasárnap, akkor nov. 3.) a tisztítótűzben szenvedő lelkek emléknapja. Ezen a napon a „küzdő, tisztuló egyházzal” emlékezünk meg. Általános szokás szerint az előtte való nap délutánján, a „halottak estéjén” rendbe hozzák a sírokat; virágokkal, koszorúkkal feldíszítik, és az este közeledtével gyertyákkal, mécsesekkel kivilágítják, „hogy az örök világosság fényeskedjék” az

elhunytak lelkének. Szent Ambrus így emlékezik meg a halálról: „*Krisztus nem akart a haláltól megmenekülni, és minket sem tudott volna semmi mással jobban megmenteni, mint éppen halálával. Így tehát az ő halála mindenki élete lett.*”

Szent Bernát apát beszédeiből (Mindenszentek ünnepére)

A szentek nem szorulnak rá tiszteletünkre, semmit sem ad nekik a magasztalásunk. Csupán csak a mi hasznunk – és nem az övék – származik abból, ha róluk megemlékezve tiszteljük őket. Ami engem illet, meg kell vallanom, hogy a róluk való megemlékezés hő vágyat gyullaszt bennem.

Az első ilyen vágy, amelyet ez a szentekről való megemlékezés bennünk felkelt, vagy még jobban megerősít, az, hogy élvezzük boldogító közösségüket, és méltók legyünk az üdvözült lelkek társaságára égi otthonukban: találkozzunk a pátriárkák karával, a próféták soraival, az apostolok testületével, a vértanú népes seregével, a hitvallók táborával, a szüzek kórusával, egyszóval együtt legyünk, és együtt örvendezzünk a Mindenszentek egész közösségével. Kész befogadni bennünket a legelső idők egyháza, de mi nem törődünk vele; várva várnak minket a szentek, de mi ezt semmibe se vesszük; várnak bennünket az igazak, de mi úgy teszünk, mintha mit sem tudnánk róla.

Ébredjünk már fel végre, testvérek, támadjunk fel Krisztussal, és keressük az odafönt valókat; ami ott fent van, arra legyen gondunk. Vágyakozzunk azokhoz, akik várva várnak ránk, sietve induljunk feléjük, akik készek befogadni bennünket, előzzük meg az üdvözült lelkeknek ezt a várakozását azzal, hogy mi is oda kívánczunk. De ne csak a szentek társaságát óhajtsuk, hanem boldogságukat is, és ne elégedjünk meg azzal, hogy együtt leszünk velük, hanem lángoló buzgósággal törekedjünk dicsőségük elnyerésére is.